

κατάλληλος

κατάλληλος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. κατάλληλος], κατάλληλος. Επίρρ. **κατάλληλα** και **καταλλήλως**, όπως αρμόζει, όπως χρειάζεται στην περίπτωση: «πήγε ν' αλλάξει ρούχα, γιατί δεν ήταν κατάλληλα ντυμένος || αν μου κάνει τον έξυπνο, θα του απαντήσω καταλλήλως».

- έχω τον κατάλληλο άνθρωπο, έχω υπόψη μου ή στη δούλεψή μου κάποιον, που μπορεί να διεκπεραιώσει κάποια δουλειά ή υπόθεση, ιδίως παράνομη ή εγκληματική: «αν θέλεις να μεταφέρεις τα λαθραία, έχω τον κατάλληλο άνθρωπο || αν θέλεις να ξεπαστρέψεις τον τάδε, έχω τον κατάλληλο άνθρωπο».

- ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση, λέγεται για ικανό άτομο που αποδίδει έργο, όταν τοποθετηθεί σε θέση που είναι ανάλογη με τα προσόντα του: «έχει κάνει μια ατράνταχτη επιχείρηση, γιατί έχει την ικανότητα να τοποθετεί τον κατάλληλο άνθρωπο στην κατάλληλη θέση».

- τον περιποιήθηκα καταλλήλως, τον τιμώρησα αυστηρά, όπως έπρεπε, όπως του άξιζε, ιδίως με ξυλοδαρμό: «είχαμε προηγούμενα μεταξύ μας και με την πρώτη ευκαιρία τον περιποιήθηκα καταλλήλως». Σπάνια ακούγεται και ο τύπος τον περιποιήθηκα κατάλληλα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας